

РЕШЕНИЕ

№ 37233

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8162** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Настоящото дело е образувано след решение на ВАС по адм. д. № 2317/2025 г., с което е отменено решението на АССГ по адм.д. 4599/2024 г. и делото е върнато за ново разглеждане, като са дадени задължителни указания на АССГ относно новото разглеждане на делото.

АССГ е сезиран с жалба от Ж. С. Й. срещу принудителна административна мярка – принудително преместване на л.а. „Ф. Т-К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , разпоредена с позивна № 111 от 18.04.2024г. от инспектор „Контрол паркиране“ при „ЦГМ“ ЕАД – В. Д. Д.. В съдебно заседание и в депозирано писмено становище, жалбоподателят поддържа жалбата и излага подробни съображения касателно релевираните основания за отмяна. Претендира разноски.

Ответникът – инспектор „Контрол паркиране“ при „ЦГМ“ ЕАД В. Д. Д., чрез процесуалния си представител адв. Г., моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че на 18.04.2024 г. в [населено място], около 10.55 ч., жалбоподателят паркирал личният си лек автомобил марка „Ф. Т-К.“ с рег. [рег.номер на МПС] на [улица]в непосредствена близост с ъгъла на [улица]с посока на движение към [улица]. При паркирането, жалбоподателят заплатил чрез изпращане на есемес платено паркиране в „синя зона“ в 10.56 часа, за което получил чрез есемес потвърждение за извършено плащане за платено паркиране до 11.58 часа.

Не е спорно, че на посоченото място не е бил поставен пътен знак, който указва принудително

преместване на МПС, в случай на неправилно паркиране на автомобили, но била налична маркировка М15.

В 11.20 часа същият ден ответникът по делото - инспектор „Контрол паркиране“ в ЦГМ ЕАД – В. Д. Д. издал разпореждане с позивна № 111 на свидетелите В. Т. и Б. М. - служители в ЦГМ ЕАД – и двамата на длъжност „шофьор платформа“, да преместят принудително автомобила на жалбоподателя. Ответникът и двамата свидетели поддържали непрекъсната радио и видео връзка, въз основа на която е констатирано нарушение на Закона за движение по пътищата и е разпоредено репатриране на автомобила. Въз основа на издаденото устно разпореждане свидетелите репатрирали автомобила на специализиран паркинг – П.. Преди да извършат принудителното преместване, служителят В. И. Т. изготвил снимки, а свидетелят Б. М., вписал преместването на МПС в протокол от същата дата (лист 46 от адм. д. № 4599/24).

В хода на първоначалното съдебно производство е приета административната преписка, разпитани в качеството на свидетели са В. Д. и Б. М., а съдът е приел заключение по допуснатата до изслушване съдебно –техническа експертиза.

В изпълнение на указанията на ВАС, дадени с решение № 8044/21.07.2025 г., постановено по адм. д. № 2317/25г., настоящият съдебен състав е изискал от ответника да представи доказателства относно правилата за работа на екипите за принудително преместване чрез таблетна система и спазването им, както и да ангажира доказателства относно реда и средствата, чрез които е констатирано нарушението от страна на органа, разпоредил репатрирането на лекия автомобил.

От страна на ответника са представени Договор № ДУ-27/05.03.2024 г., сключен между ЦГМ ЕАД и Консултантска агенция по информационни технологии ЕООД, с предмет: дейности по техническа поддръжка и техническо обслужване на система, осигуряваща възможност за връзка между контролните органи на ЦГМ ЕАД и специализираните автомобили за принудително преместване на МПС, паркирано в нарушение на ЗДвП, Оферта, Споразумение за обработка на лични данни към договора за техническа поддръжка и техническо обслужване на системата, както и Инструкция за работа на екипите за принудително преместване на ППС, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ ЕАД.

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Доколкото по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ по чл. 171, т. 5, б. „б“ ЗДвП, то следва да се приеме, че същата не попада в обхвата на чл. 172, ал. 1 от с.з., поради което спазването на писмената форма не касае законосъобразността на ПАМ и по аргумент от противното същата може да бъде приложена и устно, като предмет на съдебен контрол е именно това устно разпореждане. В този смисъл е Решение № 4676 ОТ 22.04.2020 г. по адм. д. № 5434/2019 Г., VII отд. на ВАС.

Със Заповед № СОА22-РД95-506/12.09.2022 г. на Кмета на Столична община на основание чл. 168, ал.1 ЗДвП е определен „Център за градска мобилност“ ЕАД за служба за контрол по смисъла на чл. 167 ал. 2 ЗДвП. В т. 2 от заповедта е посочено, че административни органи, осъществяващи контрол чрез разпореждане на принудителни административни мерки, съгласно чл.171, т.5, букви „а“, „б“ и „г“ ЗДвП, са служители от ЦГМ ЕАД на длъжност „инспектор контрол паркиране“ и други изчерпателно изброени длъжности. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че в случая ПАМ е разпоредена и наложена от В. Д. Д., който към същия момент е заемал длъжността „Инспектор, контрол паркиране“ в ЦГМ ЕАД, който съгласно т. 2 от Заповед № СОА22-РД95-506/12.09.2022 г. на Кмета на Столична община и Заповед № РД-09-

108/30.09.2022 г. на изпълнителния директор на ЦГМ ЕАД, в която ответника фигурира под номер 8, е компетентен да разпорежда принудително преместване на автомобили до наказателен паркинг. Като доказателство е представен и трудов договор, сключен с В. Д. и длъжностната му характеристика.

От изложеното следва, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, не се констатира основание за нищожност на властническото волеизявление, а също така не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ, които да обусловят отмяната на спорния акт на формално основание.

Противно на заявеното от жалбоподателя, в отменителното решение на ВАС не се приема, че назначената и приета при първоначалното разглеждане на делото съдебно-техническа експертиза, е ирелевантна към въпроса за уведомяване на органите на МВР. ВАС посочва, че заключението на СТЕ е ирелевантно единствено към въпроса за организацията на работа с таблетната система във връзка със самото репатриране.

Жалбоподателят упорито възразява срещу така изготвената експертиза и твърди, че същата не доказва изпълнение на задължението на службите за контрол да уведомят МВР за преместването. Дори да се приеме, че това е вярно, същото не съставлява съществено процесуално нарушение само по себе си. Уведомяването на органите на МВР за преместването не касае законосъобразността на ПАМ и не е условие за налагането ѝ. Материалноправните предпоставки са посочени в закона. Това уведомяване има за цел оповестяване на местонахождението на автомобила и се извършва след налагане на принудителната административна мярка, поради което няма отношение към наличието на материалноправните предпоставки за прилагане на ПАМ. В закона е посочено, че лицата по чл. 168 от ЗДвП уведомяват районното управление на Министерството на вътрешните работи, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство. В този смисъл е Решение № 397 от 12.01.2017 г. по адм. д. № 5061/2016 г., VII отд. на ВАС.

В изпълнение на указанията на ВАС, настоящият състав намира, че не са допуснати нарушения и на правилата за работа с таблет. По делото е представена Инstrukция за работа на екипите за принудително преместване на ППС, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ, в качеството ѝ на служба за контрол, определена от собственика на пътя. В т. 13 от инструкцията е посочено, че „Шофьор платформа“ отговаря за техническото състояние на повереното техническо средство – таблет. Чрез техническото средство – таблет в реално време предава информация за неправилно паркиране на ППС до обособено работно място с компютърна конфигурация на специализиран паркинг, обслужвано от полицаи на сектор „Общинска полиция“ или инспектор от звено „Контрол паркиране“ към сектор „Контрол паркиране и принудително преместване“, които разпореждат принудително преместване на ППС, паркирано в нарушение, дистанционно. От разпитаните свидетели по адм. д. № 4599/24 г., приобщено към настоящото дело, се установява, че редът за установяване на нарушение е спазен, като намиращите се на място служители на ЦГМ са осъществили връзка в реално време с ответника, който е разпоредил преместването на автомобила.

Мярката е и съответна на материалния закон. По отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ по чл. 171, т. 5 ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е:

а) паркирано правилно, но обстоятелствата налагат неговото преместване; за новото

местоположение на превозното средство се уведомява районното управление на Министерството на вътрешните работи, а разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на лицето или организацията, поискала преместването;

б) паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; в този случай лицата по чл. 168 уведомяват районното управление на Министерството на вътрешните работи, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното управление на Министерството на вътрешните работи;

в) без табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места или са изминали 30 дни от отнемане или връщане на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство в Министерството на вътрешните работи;

г) паркирано и не е заплатена дължимата цена по чл. 99, ал. 3 и в случаите по чл. 167, ал. 2, т. 2 след изтичане на разрешеното време за паркиране, указано на неподвижен пътен знак.

В конкретния случай е налице хипотезата на т. „б“, при която се премества МПС, паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

В случая са налице условията по т. „б“, в която са предвидени две хипотези, при които може да бъде упражнена властническата компетентност по преместване на автомобила. Първата касае случаи, в които МПС е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Няма спор по делото, че в процесния участък няма поставен знак, указващ принудителното преместване на МПС, поради което тази хипотеза не е налице. Втората хипотеза в условията на алтернативност въвежда две изисквания за законосъобразното приложение на ПАМ - когато паркиралото МПС създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Съдът намира, че е налице първата алтернатива – МПС създава опасност. Това е така, тъй като безспорно се установява, че жалбоподателят е паркирал автомобила си на кръстовище, върху маркировка М15. Видно от изготвения снимков материал, автомобилът е паркиран в нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 6 ЗДвП, като на съда е служебно известно, че за извършеното нарушение спрямо жалбоподателя е издадено наказателно постановление № № СОА24 – РД11 – 524/06. 06. 2024г. от зам. кмет на Столична община, с което на Ж. С. Й. е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 4, т. 8 ЗДвП - „глоба“ в размер на 50 лева, за нарушение на чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП, потвърдено с Решение № 16019/12.05.2025 г. по КНАХД № 441/2025 г. по описа на АССГ. Законодателят е възбранил паркирането на кръстовища или на по-малко от 5 метра от тях с оглед охрана на обществения интерес и запазване живота и здравето на другите участници на пътя, в това число и на пешеходците. Видно от снимковия материал, за да бъде пресечена улицата пешеходците следва да слязат на платното за движение и да заобиколят автомобила на жалбоподателя, което неминуемо създава опасност за тях, поради излизането им на платното за движение. Начинът, по който е паркиран автомобилът на жалбоподателя ограничава видимостта както на останалите водачи на МПС, така и на самите пешеходци. Ако се допусне, че дете трябва

да пресече в този участък, за водачите на МПС ще бъде изключително трудно, дори невъзможно, да го възприемат навреме, предвид обичания нисък ръст на децата. Тази опасност, която създава така паркираният автомобил, не е абстрактна, а е напълно реална, поради което и законодателят изрично е въвел забрана за паркиране на кръстовище. Следва да се отчете, че е ноторен фактът, че пътният травматизъм в Република България е с изключително високо ниво, включително броят на смъртните случаи вследствие на нарушаване на правилата на ЗДвП, което ясно показва обществената нетърпимост към този тип нарушения. За преустановяване на нарушението и превенция е било абсолютно задължително преместването на автомобила, каквото е и сторено от служителите на ЦГМ. В конкретния случай се създава опасност от една страна за пешеходците, а от друга и за водачите на МПС, поради ограничаване на видимостта им. В този смисъл са и показанията на разпитаните по адм. д. № 4599/2024 г. свидетели. Ето защо съдът намира, че са били налице материалноправните предпоставки за прилагане на ПАМ от конкретния вид. В обобщение съдът намира, че процесната ПАМ е законосъобразна и е дължимо отхвърляне на жалбата. Същата е издадена при липса на съществени нарушения на процесуалните правила, в съответствие с материалния закон и при съответствие с целта на закона. Не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноски, а именно: 1 300 лв. за производството пред АССГ по адм. д. № 4599/24 г., 1 000 лв. за производството пред ВАС по адм. д. № 2317/2025 г. и 600 лв. пред настоящия състав или общо в размер на 2 900 лв. Обстоятелството, че плащанията са били извършени от трето лице – работодател на ответника, не променя факта, че плащания са извършени по сключените договори за процесуално представителство. Представените договори са с надлежно посочени номера, като е видно от банковите извлечения, че именно във връзка с тях са извършвани плащанията.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. С. Й. срещу принудителна административна мярка – принудително преместване на л.а. „Ф. Т-К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , разпоредена с позивна № 111 от 18.04.2024г. от инспектор „Контрол паркиране“ при „ЦГМ“ ЕАД – В. Д. Д..

ОСЪЖДА Ж. С. Й., ЕГН [ЕГН], да заплати на Център за градска мобилност ЕАД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски пред АССГ и ВАС в размер общо на 2 900 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: